

ROOISE STREKEN 31 SPAARACTIE HISTORISCH SINT-OEDENRODE

Een 'jumbo' succes: 850.000 plaatjes

De actie 'geschiedenis sparen' van de beide Rooise Jumbo supermarkten is een groot, of meer toepasselijk, een jumbosucces geworden. Toen begin september van het vorig jaar de actie startte, vlogen de plakboeken Historisch Sint-Oedenrode de deur uit, al na anderhalve week waren ze allemaal weg. Eind oktober liep de spaaractie af en waren de Jumbo's maar liefst 850.000 stickers – in Rooi zeggen we 'plaatjes' of soms ook wel 'plekplaatjes'- armer. Vier keer is er zelfs een doos met 75.000 extra plaatjes bijbesteld en nog was de plaatjeshonger niet gestild.

Wegens groot succes zijn de historische plaatjes op dit moment op!

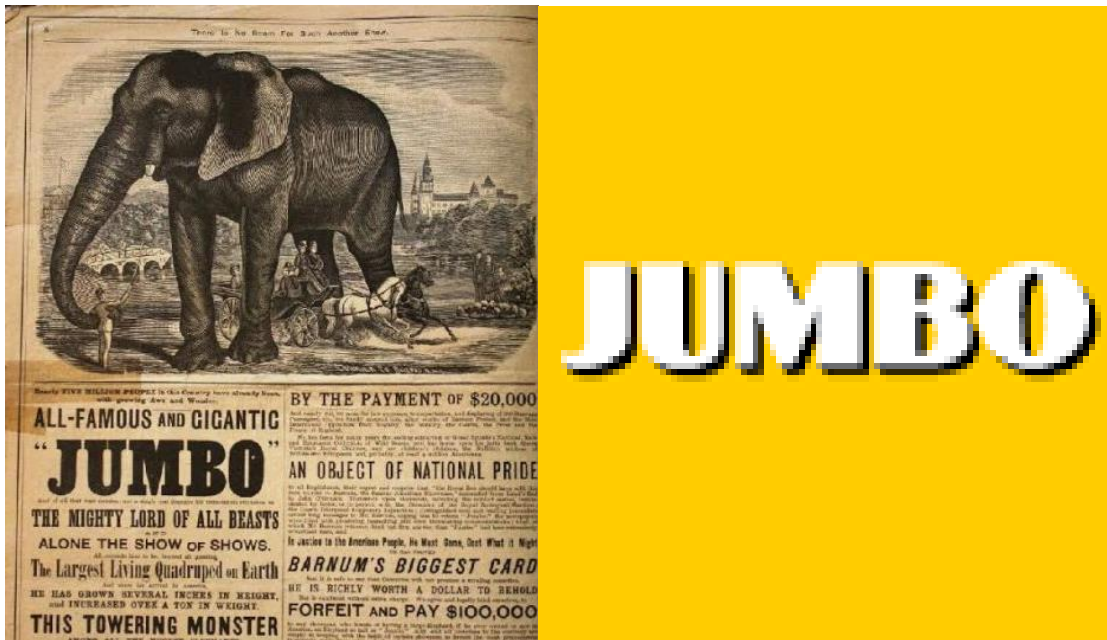

Geen zorgen, zodra deze weer op voorraad zijn zetten we de actie weer door.

JUMBO
Jumbo Sint-Oedenrode, Pieter Christiaanstraat 11
Jumbo Sint-Oedenrode, Hertog Hendrikstraat 1

Honderdduizenden plaatjes bijbesteld

Het is zo'n succes dat elk van beide supermarkten zich op een gegeven moment zelfs min of meer genoodzaakt zag een tijd lang een 'duurbetaalde' kracht in te schakelen om het ruilgedeelte te begeleiden en zo de klanttevredenheid op peil te houden. Dit heet bij Jumbo 'klantenservice'. Honderden enveloppen met plaatjes wisselden zo via de ruilmedewerker van verzamelaar. De Jumbo op de Kienehoef was daar al vroeg mee begonnen, veel eerder dan die in de Hertog Hendrikstraat. Daar had men lange tijd een ruitafel waar de Jumbo elke morgen een aantal plaatjes op legde zodat de spaarders hier hun dubbele plaatjes konden ruilen. Maar er bleken toch teveel mensen met 'schoepen' van handen te zijn want regelmatig was de tafel leeg geschoept. Schijnbaar hadden deze fanatieke spaarders elke keer juist op het schoepmoment ook een 'senior moment' want zij 'vergeaten' hun eigen, dubbele plaatjes, zoals toch duidelijk de bedoeling is, terug te leggen.

Jumbo supermarkten: de naam is afgeleid van de gigantisch grote 19^e-eeuwse olifant Jumbo genaamd. Zo te zien kon men er zelfs met paard en wagen onderdoor!

Ook een commercieel succes?

Op de vraag aan Robbert van Corven, vorig jaar nog de filiaalhouder van de Jumbo in de Hertog Hendrikstraat, wat het nou opgeleverd heeft kwam een verhullend antwoord. Robbert is 'ginne Rooise' maar heeft duidelijk wel aanleg om dat te worden. Het heeft, zei hij, namelijk veel meer gekost dan gedacht want hij werd zogezegd overvallen door het succes en dat bracht, zei hij, veel extra werk met zich mee en hij heeft, zei hij, dus extra kosten moeten maken. Denk maar eens, vervolgde hij, aan de reclamekosten, de kosten van al die extra plaatjes, de kosten van het extra personeel en wat te denken, zei hij, van de vele prijsvragen waarbij de gelukkige winnaars wel 10 zakjes met extra plaatjes kregen. Zo werd, toeval of niet, mijnheer 'De Haan' tot winnaar uitgeroepen in de hersenkraker welke kleur het torenhaantje van de Martinuskerk heeft. Ook werd veel geld gestoken in het 'prijzen' van chips, melk, stokbrood en bananen, met als speciaal lokkertje 'extra plaatjes'. Het gerucht gaat dat Rooi er verschillende huishoudens aan overgehouden heeft die geen banaan meer kunnen zien, zoveel hebben zij er tegen heug en meug moeten verorberen om maar meer plaatjes te scoren.

Toeval of niet, meneer De Haan wint.

Voorlopig geen bananen meer

“Maar we kunnen niet zeggen dat we ontevreden mogen zijn”, aldus filiaalhouder Robbert van Corven met twinkelende oogjes en een brede glimlach, “want we hebben zeker niet minder verkocht dan daarvoor”. Zo’n antwoord heet ‘klagen met gezonde benen’ en de mensen niet het achterste van de tong laten zien. De manier waarop hij beweerde ‘dat Jumbo een poot uitgetrokken was’ en de daarmee gepaard gaande gezichtsuitdrukking, verradt veel en anders doet dat wel het krantenartikel in het Eindhovens Dagblad, onmiddellijk na afloop van de Rooise actie: Jumbogrondlegger Karel van Eerd, de rijkste Brabander, staat nu met 2,5 miljard euro op de vierde plaats in de Quote 500. Ook winkelend Rooi heeft hier, in ruil voor extra plaatjes van ‘Historisch Sint-Oedenrode’, ongetwijfeld haar steentje aan bijgedragen.

Jumbo-oprichter is nu rijker dan mediatycoon John de Mol

In de keuken: ‘the making of’

Eind 2019 was er het eerste contact tussen de voorzitter van de Heemkundige Kring en de Jumbojongens. Het was toen nog de tijd dat het woord Corona en COVID-19 letterlijk en figuurlijk alleen nog maar Chinees waren. Na keiharde onderhandelingen, alsof het dure professionals betrof in plaats van AOWers, leent dan de voorzitter van De Oude Vrijheid, Cor van Laarhoven, vier van de heemleden uit voor het project ‘Historisch Sint-Oedenrode’. Drie niet meer zo piep zijnde mannen met sneeuw witte haren en eentje bij wie het woord ‘haar’ meer met de werkelijkheid overeenkomt dan het meervoud ervan, komen uiteindelijk in februari 2020, vol quasi-jeugdig enthousiasme, voor de eerste en tevens de laatste keer bijeen om over de aanpak

en de werkverdeling te praten. Basisafspraken worden gemaakt, ieder gaat daarna zijns weegs om aan het werk te gaan en dan komt Corona. Elk volgend overleg moet dan, tot eind juni, via televergaderen plaats vinden. Alle vier behoren namelijk tot de doelgroep van het virus en zijn mannen met 'onderliggend lijden' zoals bijvoorbeeld P.H.P.D. en de ziekte van Röpke. Voor degenen die nog wat pieper zijn dan dit viertal, P.H.P.D. is de afkorting voor 'Pijntje Hier Pijntje Daar' en de ziekte van Röpke slaat bij de meeste wat oudere mensen toe omdat dan 'de oren harder groeien dan het köpke'. Dat laatste was overigens nauwelijks zichtbaar tijdens de videoconferenties want daar keken de vier, keurig voor hun niet al te nauwkeurig opgestelde tablets gezeten, elkaar vooral in de neusgaten. Deze manier van overleggen bleek een groot voordeel te hebben. Je kunt wel armgebaren maken bij de vele oplaaierende felle discussies, maar je kunt elkaar niet per ongeluk expres raken en die neiging was aanwezig bij een 'overleg' tussen één wijs en drie eigenwijze groepsleden.

Velen lezen geen boek, ook al staan de namen erin, ze 'lezen' facebook.

Meer dan 90% van de plaatjes komen uit het fotoarchief van het 'wijze' groepslid. De rest is, zo nodig ter plekke en vaak wel driemaal, door de andere drie samenstellers van het boek of door derden gemaakt. Hij keurde andere foto's dan de zijne bijna per definitie af. Volgens hem waren ze gemaakt met een toestel dat zeker op de kermis gewonnen was of hij beweerde dat je op de foto's kon zien 'da ge al te veul van oew eige bibbert'. Alle foto's zijn door hem verbeterd en, zeker vergeleken met de oorspronkelijke, omgetoverd tot ware kunststukjes. De andere drie mochten de onderschriften bedenken en de inleidingen schrijven. Hiervoor is veel onderzoek gedaan, zijn de archieven, dag- en weekbladen doorzocht, zijn eindeloze discussies gevoerd en is menigmaal een locatiebezoek afgelegd. Dat heeft succes gehad want van de 341 plaatjes zijn er maar bij twee een foutje, met de nadruk op 'je', gemaakt. Er was iemand die zichzelf herkende en las dat hij de jonge bisschop Bekkers met z'n paard was. Het was echter wel bijna goed want hij was wel een Bekkers, hij had ook nog eens dezelfde voornaam als de bisschop en het paard was ook van een Bekkers, alleen dat van die bisschop klopte niet. Als dat waar zou zijn zou dat, zelfs met terugwerkende kracht, ook een wonder zijn geweest.

Een oplettende Rooienaar liet weten dat er twee keer dezelfde molen is afgebeeld met twee verschillende onderschriften. Na nauwgezet onderzoek, zelfs met de loep, moest geconstateerd worden dat hij geen klap van de molen heeft gehad. Meer correcties zijn niet gemeld. Dat betekent dat bijna 99.5% correct is en dat maakt de samenstellers zo trots als een hond met, in dit geval een variant op het spreekwoord, wel zeven plaatjes. De taart die het bestuur van De Oude Vrijheid als blijk van waardering aan allen die aan het boek hebben meegewerkt gaf, werd dan ook in dank aanvaard en met smaak opgepeuzeld.

De taart voordat hij verorberd werd.

Onverwachte gevolgen

Vanaf dag één bleek de actie een groot succes en dat had onverwachte gevolgen. Terwijl de beide filiaalhouders keurig in het pak en met jumbostropdas (uiteraard alleen voor de foto) verschenen voor een kranteninterview kwam de werkgroep in hun alledaagse kloffie opdagen. Eentje, de meest sportieve, gaf zelfs acte de présence in een - het was 30 graden - korte broek. Opvoedend bedoeld kreeg hij dan ook te horen, want onderling kan best iets gezegd worden: "Wa hedde nou toch aon. Zo kunde nog nie ins op d'n harde weg komme! Afijn 't is nou te laot um ouw nog naar huis te sture um iets fesoenlijks aon te doewn mar wa zulle de mense wel nie denken as ze ons zo bè ouw op de foto zien?" Nou, dat laatste bleek nogal mee te

vallen, 'de mensen' bleken alleen geïnteresseerd in de plaatjes en niet in knokige knietjes en melkwitte benen.

Van een heel andere aard was de ontmoeting over een plaatje. "Hé, Vegassel, gè het toch mee da boek gemakt, is het nie? Witte gè wie dieje mens is op de derde rij van da plaatje van die bejaarden in de botsautokes op de kermis?" Met het antwoord "Er staan wel meer dan 50 mensen op en die ken ik echt niet allemaal." was hij niet echt tevreden want hij zei: "Da klopt nie, er stao mar inne mens op, de rest is allemaol vrouwvolk. Volgens mèn is 't unne Skijndelse en die hi d'r niks te zuuke. Mar bè ouw moet ik nie zijn, da heur ik wel" :-

Ruil- en servicetafel

_vroegtijdige bandenslijtage

Weer van een heel ander kaliber is het beroep dat op enkele heemleden gedaan werd. Vaak, in de onjuiste veronderstelling dat het heem een streepje voor had bij de beide Jumbo's, werd hen gevraagd om ontbrekende plaatjes. De aangesprokene besloten deze service te gaan verlenen, richtten een ruiltafel in en fietsten, al Sinterklazend, heel Rooi meerdere keren af. Dit gebeurde volkomen belangeloos maar wel met als gunstig neveneffect dat de Coronakilo's eraf vlogen en het meer dan volslanke postuur van de topruiler nu een ietsepietsie minder 'vol' is. Een ander reepte ook heel Rooi af met zijn racemobiel dat hij voor de gelegenheid op standje 'haas' gezet had in plaats van op de gebruikelijke 'schildpad'. Hij sjeesde maar liefst 250 km rond in Rooi. Het gerucht gaat dan ook dat het ziekenfonds zich beraadt over eventueel te nemen maatregelen vanwege een mogelijk oneigenlijk gebruik van het vehikel. Zijn verweer schijnt te zijn dat het ziekenfonds er volgens hem niks mee te maken heeft want het bestaat niet meer. Een scootmobiel wordt bovendien door de gemeente verstrekt in het kader van de WMO en dit beoogt de participatie binnen de gemeenschap te bevorderen en de mobiliteit te verbeteren. Het racen en sjezen met plaatjes past dus prima bij de uitgangspunten van de wet. Met zo'n ijzersterk verweer zullen we over die badenslijtage waarschijnlijk el nooit meer iets horen.

Geen Rooise Streek

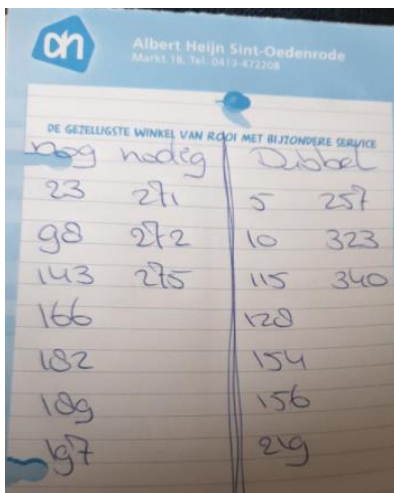
Geheel buiten het heem om ontstond, op particulier initiatief, ook de facebookgroep van spaarders en ruilers op de site 'Historisch Sint-Oedenrode'. Op een gegeven moment ontmoetten hier meer dan 400 mensen elkaar, in eerste instantie virtueel en via de chat en later zelfs min of meer 'live'. Er is heel wat gefietst, gewandeld en gebiked om de plaatjes te bemachtigen. Plaatjes konden op de afgesproken plekken

24/7 geruild of opgehaald worden via jampotten, weckflessen of kistjes die achter een struik of tuinkabouter stonden. En veel Rooienaren kwamen ook voor het eerst bij elkaar over de vloer voor een 'praatje bij een plaatje'. Uiteraard wel op anderhalve meter afstand en als het boek vol was, klonk gejuich op de site en ging men vaak anderen helpen. Zelfs werd gespaard voor mensen die Rooi uit zijn maar het dorp bepaald nog niet vergeten zijn, ook al wonen zij nog zo ver weg zoals bijv. in Canada.

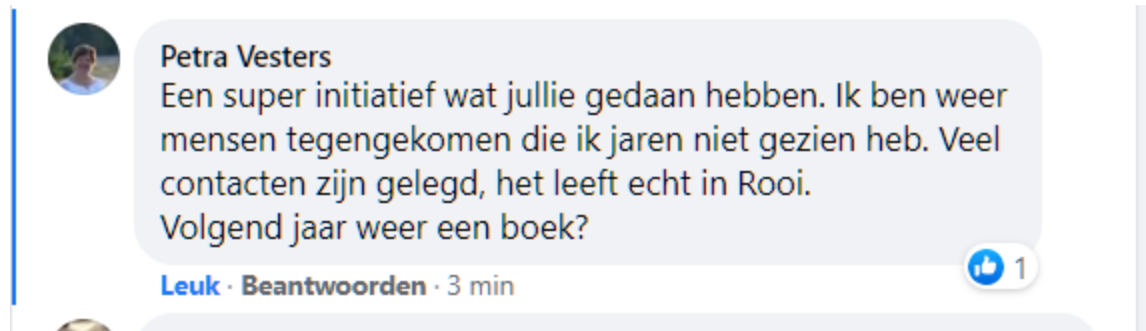
Ruilen en toessen: perfect sociaal smeermiddel

Zo werd de spaaractie in Rooi een waar sociaal gebeuren. Het was niet alleen een mooie afleiding tijdens de Coronatijd, maar toont ook aan dat veel Rooienaren trots zijn op en zich verbonden voelen met hun Rooi, hun 'heem' hun 'thuis'. Met een actie als deze wordt het idee bevorderd dat we samen een gemeenschap vormen. Nieuwe vriendschappen ontstaan en oude worden weer aangehaald door al dat geruil en getoes. De historische plaatjes, die velen vaak een warm gevoel van binnen gaven, waren hiervoor het perfecte smeermiddel, meer nog dan de initiatiefnemer Jumbo. Want ruilvoorstellen werden zelfs zonder blikken of blozen op A.H.- papier gedaan.

Moet kunnen: actie van Jumbo maar papier van Albert Heijn

Het is anders ook nauwelijks te verklaren dat er bij de beide Jumbo's amper mensen waren die 'nee' antwoordden op de vraag van de kassière of ze ook plaatjes van Historisch Sint-Oedenrode wilden. En als dat dan al het geval was stond er altijd wel iemand achter die dan ingreep en zei: "Oh echt? Wa sunt mar mag ik ze dan hebbe want mèn makte er blij mee". En zelfs nu nog, lang na afloop van de actie, is er nog altijd een levendige ruil- en toeshandel in plaatjes van Historisch Sint-Oedenrode.

Historisch Sint-Oedenrode: nieuwe vriendschappen ontstaan en oude banden worden weer aangehaald.

Door: heemkundige kring 'De Oude Vrijheid', werkgroep geschiedenis

Contact: secretariaat@oudevrijheid.nl

Extra informatie op www.oudevrijheid.nl klik op 'Publicaties' en dan op Rooise Streken.

**HEEMKUNDIGE KRING
DE OUDE VRIJHEID
Sint-Oedenrode**